

AET2
ASIAN AND MIDDLE EASTERN STUDIES TRIPOS PART II

Middle Eastern Studies

Friday 30 May 2014 09.00 – 12.00

Paper MES 36

Themes in Hebrew Literature

*Answer any **four** of the following questions.*

All questions carry equal marks.

*Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer booklet.*

STATIONERY REQUIREMENTS

*20 Page Answer Book x 1
Rough Work Pad*

SPECIAL REQUIREMENTS

A second copy of the question paper

**You may not start to read the questions
printed on the subsequent pages of this
question paper until instructed that you
may do so by the Invigilator.**

1 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

לפני שדגי נוי מתים, הם שוחים כמה שעות על הצד, מתהפכים, שוקעים בתוך המים הרדודים וצפים בחזרה. היה לי דג קטן, כתום, שגסס כך במשך כל היום, עד שבשעת בינעריבים שקע למצולות, עיניו פקוחות וגופו מפותל בצורת סימן שאלה.

לקחתי כוס פלסטיק וצדתי אל תוכה את גוויתו של הדג. הלכתי עם הכוס למטבח ושפכתי בזהירות את המים לכיור. הנחתי את הדג על השיש השחור, לקחתי פגיון והתחלתי לבתר אותו. הממזר כל הזמן החליק לי על השיש, ונאלצתי לתפוס אותו בזנבו ולהחזירו אל זירת הפשע. כשעתיים ומחצה עבדתי על הדג הזה, עד שהפכתי את גופו לרצועות קטנות בעובי של מילמטרים.

ואז הבטתי בחלקים האלה. בימים קדומים מאד, בארץ כנען, היו צדיקים מקריבים חיות גדולות מאלו לאלוהים. כשהקריבו את גופו של השָׁחַ, נשארו להם בידים חתיכות גדולות, משמעותיות, זבות דם, והברית שלהם היתה ברית.

Orli Castel-Bloom, *Dolly City* (Tel-Aviv: Zmora-Bitan, 1992), p. 9.

Q: In what ways is this passage an apt introduction to this novel?

2 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

השוחה העגולה נכרתה, ועתה כל שהיה על הקוביוסטוס הזה לעשות הוא לשפוך את הכלבה לבור, ולכסות. אבל הבן אדם, במקום לגמור סיפור, פתח אחר. הוא הוציא את הקוקר מן השקית, משך קלשון מתא המטען, והחל להתעלל בגוויה. דוקר אותה, עורף את ראשה, כורת את גפיה, דוחף אותה לשוחה, ומכסה במהירות.

רעדתי כולי. הזעם געש בקרבי. התרוממתי בשאגת קרב. הגבר הסתובב אלי בהפתעה, ואני, באבלי, חטפתי ממנו את הקלשון, ובמקום לנעוץ אותו בקרקע כאחד האדם, נעצתי בבטנו של הקברן בכל הכוח שצברתי במשך שנים של עבודה שחורה.

הוא התקפל מכאב, ואני המשכתי להשתולל. גמרתי את הבן אדם בשתיים שלוש דקות.

Orli Castel-Bloom, *Dolly City* (Tel-Aviv: Zmora-Bitan, 1992), p. 12.

Q: The horror and gore in this passage actually serve to portray the heroine as a caring and moral person, perhaps even as a romantic. Explain this statement.

3 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

לקחתי סכין והתחלתי לחתוך פה ושם. שרטטי לו על הגב את מפת ארץ ישראל כפי שזכרתי אותה מתקופת התנ"ך, וסימנתי את כל הערים האלה של הפלשתים, כמו גת ואשקלון, וציירתי בלהב את הכינרת, ואת הירדן שנשפך לים המוות ומתאדה נון-סטופ.

טיפות דם זעירות החלו להקוות בערוצי הנחלים החרוטים לרוחב הארץ. מראה מפת ארץ ישראל, המשורטטת בחובבנות על גבו של תינוקי, העביר בי צמרמורת של עדנה. סוף סוף הרגשתי שאני חותכת בבשר החי. תינוקי יילל בכאב - אך אני בשלי. כשסיימתי לסמן עליו את כל הנקודות שהשכלתי הזנוחה משכה מהמגירות הבקושי נפתחות של המוח, שבתי להיות מה שאני - רופאה - וחיטאתי וחבשתי, והיכן שנחוץ תפרתי.

התבוננתי בגב החתוך: זאת היתה מפת ארץ ישראל, אי אפשר היה לטעות בכך.

Orli Castel-Bloom, *Dolly City* (Tel-Aviv: Zmora-Bitan, 1992), p. 29.

Q: Explain the symbolism in this passage in the context of the novel.

4 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

אז חצתה את קו המשווה שלי מחשבה שניה: תינוק ערבי. הם שונאים אותנו, אנחנו שונאים אותם. אחטוף תינוק ערבי, אוציא לו כליה, ואשתול אותה בגופו של בני יחידי. אולם כאן החמצתי פנים. כולם יודעים שעם ערבים אסור להתעסק, אסור בכלל לבוא איתם במגע, אסור להראות להם את הגב. ואז ישבתי וחשבתי על ההיסטוריה של האנושות. מי מכל בני האדם שחיו אי פעם היו הכי-הכי חזירים, מי הם אלה ששברו את כל השיאים - והתשובה היתה ברורה.

לא הזיז לי את קצה הפופיק לקחת תינוק גרמני מבית יתומים מדיסלדורף, להוציא לו כליה ולהשתילה אצל בני. נהפוך הוא, אפילו התמלאתי תחושה של יעוד. ידעתי שאני עושה את הדבר הנכון. אני עתידה - במקרה הכי גרוע - לרצוח תינוק גרמני אחד, או שניים.

Orli Castel-Bloom, *Dolly City* (Tel-Aviv: Zmora-Bitan, 1992), p. 32.

Q: What are the anxieties portrayed in this passage and how are they portrayed?

(TURN OVER)

5 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

ואז זה תפס אותי: ראיתי גידולים סרטניים על הפנים של הנשים הבלונדיניות, על החביות, על הגלגלים של האוטובוסים, על העמודים, על העצים, על הגלגלים של המכוניות, על העיתונים, על הכל ריצדו לי גידולים ממאירים, מתפשטים, סופניים.

הייתי מזועזעת עד עמקי נשמת. כרופאה, ידעתי שעלי לטפל בגידולים האלה, לכרות אותם, לעשות משהו. אבל ידי קצרה מלהושיע. חוסר האונים שלי היה אטומי, נשרתי על הרצפה ועצמתי את העיניים שלי, שכל הזמן רצו להיפקח ולראות נכוחה, עוד ועוד גרורות.

Orli Castel-Bloom, *Dolly City* (Tel-Aviv: Zmora-Bitan, 1992), p. 48.

Q: How and to what purpose is surrealism used in this passage?

6 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

הספר הזה חמור במבנהו. חמור ופשוט. פירמידה סימטרית מאד שראשה עננים ובסיסה גיאומטריה אוקלידית. ובכל זאת הוא ספר. לא קונצרט או כדומה אומנויות ביצוע, ואין לי אפשרות לשבת באולם ולהעיר בזמן החזרות. ואין שום חציצה בין הקהל והבמה. אתם המבצעים והקהל גם יחד, וכל זה כבר יצא משליטתי. לכן אני יכול רק לבקש לקרוא בשימת לב, ולפחות רק לא באדישות מוחלטת. אפילו בחדווה בפיסקות הראויות לכך.

... ומשום כך הפשטות. משום כך. לכן כמעט אין משחקים כאן. לא הטעיות, שום ערמומיות אין בספר הזה. אני לא מתמרן. הכל פשוט פשוט. הכל על השולחן. הקלפים על השולחן, המפה על השולחן, הכל על השולחן, תפתחו את המקרר, לא נשאר שם כלום, הכל על השולחן, הכל, תסתכלו מתחתיו, גם שם אין כלום, הכל על השולחן והשולחן באוויר עומד.

Asaf Schurr, *Motti* (Tel-Aviv: Bavel, 2008), preface.

Q: What are the claims this passage makes about the novel and what is the relationship between those claims and the novel itself?

7 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

מוטי אהב את מנחם כמו אח. כלומר, בעל כורחו.
אפשר שנפגשו בצבא, למשל. זה לא דבר בלתי נהוג אצל ישראלים. אפשר שנפגשו קודם לכן, בבית הספר.
יכול להיות שאפילו באוניברסיטה. אלא שמלכתחילה היה מאזן הכוחות ברור: ידו של מנחם, הגם שהיא
טופחת על השכם בידידותיות, על העליונה.

...
... ואם באמת נפגשו מוטי ומנחם בצבא, ברור מי היה המפקד. ברור, כי למרות השנים הרבות שחלפו מאז,
החוק נצרב במוטי ואינו מרפה. והוא אמנם יודע שקודם זאת היתה מסכה ... ואף על פי שהוא יודע את זה,
במשך כל השנים מאז ... אינו משוכנע באמת שאז היתה זו המסכה, ואילו כעת אלה הם הפנים האמיתיים.

Asaf Schurr, *Motti* (Tel-Aviv: Bavel, 2008), pp. 17-18.

Q: Explain how narrative conventions are manipulated here and to what purpose.

8 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

כמה גדול הצורך להאמין, אפילו לדעת בוודאות, שיש שם משהו מעלינו שמשגיח, שקובע, שפוקח עין
צופיה על כל המעשים. לדעת שיש אבא, אפילו אבא רע, רק שיהיה. רק שיהיה לנו מכוון ומנווט, בוחן
כליות ולב, בעל כורחנו עוד ניתן בפניו דין וחשבון. כי העולם דוהר מהר, דוהר בירידה, הצילו, הכל בלתי
הפיך, אתם שומעים? בלתי הפיך. ואיך זה יתכן שכל הדרך עד לראש הפירמידה כולם רק אנשים כמונו,
שמהדסים באי נוחות מבעד לימים וללילות, תופרים את עלילות חיינו טלאי על טלאי, ורק חשש אחד גדול
אצלנו גם יותר מן החשש להיתפס, והוא החשש לא להיתפס, ליפול באין מציל, כל הדרך למטה ואין
קרקעית.

Asaf Schurr, *Motti* (Tel-Aviv: Bavel, 2008), p. 45.

Q: What is the great thirst the passage refers to and how is it connected to the novel's overall preoccupation or concern?

END OF PAPER